

ZĂVODUL

Apare în 15 și 30 a fie carei luni

Un nru 10 fileri.

Abonamentul :

Pre 1 luna . . . 40 fil. | Pre 6 luni . . . 3 cor.

Pre 3 luni . . . 150 fil. | Pre un an . . . 5 cor.

Pentru străinătate pe an 6 oroane.

Redacțiunea :

Rudolf-ut Nru 14.

După ei Zăvoade,
Prindei măi fârtate!

Pre lingușitori,
Pre amăgitori,

Pre oamenii rei
Și pre farizeii!

Undei vei afla,
De loc nui cruța!

Din viația pastorală.

Am primit următoarea epistolă :

Onorată redacțiune!

Fiind odată în Cluj am prânzit la oaltă cu fratele P. din M. în ospătarie la Acs. A venit în vorbă înmormântarea săvârșită în Gileu de protoșapul Dedu cu eschiderea preotului „concernente“ dupăcum să zice. Vorba vorbă aduce. Am fost de două păreri. Eu am susținut, că protoșapul nu a greșit pentrucă ori cum, e protoșap și cei mai mari îl vor părtini. Fratele P. a zis că nu să poate, că atunci el a doua zi se va și duce în parochia altuia să facă funcțiuni.

În sfârșit ne-am rămășit. Rămășagul a sunat așa : „Când va veni judecata dela Blaj, unde era arătat lucrul, cel ce va perde numai decât să trimeată prețul pe un an la „Zăvodul“.

Acum am cetit în „Zăvodul“, că Blajul a adus judecată. Protoșapul a fost pedepsit pentrucă a trecut gardul la vecina. Fratele P. a câștigat rămășagul.

Trimit dară prețul pentru un exemplar din „Zăvodul“. Și mă rog să se quiteze și să se trimită exemplariul plătit de mine în Gileu la oarecine, unde s'a întâmplat pricina.

Cu aceasta cale fiemi iertat a întreba, ce s'ar întâmpla, când metropolitul sau episcopul diecesan ar eschide el în persoană sau prin altcineva, fără nici o cauză canonică pe preotul concernente dela cutareva funcțiune d. e. cununie ori înmormântare? Este canon, ca în-

dreptar în chestia aceasta și carei canonul acela, că eu nu dau de el?

Mă rog ca numele meu așa să se scrie :

Preotul Zacharie.

Răspuns :

Onorate în Christos frate Părinte Zacharie!

Legile și canoanele sunt făcute precum să știe pentru oameni de omenie. Pentru oameni de nimica — nu folosesc chiar nimica. Ei le calcă și sucesc, chiar așa precum gândesc.

Judecata Blajului nu-i redicată la putere de drept încă, căci nu-i întărită de forul ultim și astfel „ordinea de drept nu-i eshauriată“ după cum ar zice profetul Amos.

Protoșapul a apelat la s. scaun dela Roma, ca să se vadă și acolo ce ispravă bună face el în tract, și cât de bine ști păstorul ce l-a propus în Blaj — a lene câtăva vreme.

Până nu va grăi Roma nu vrea să plătească nici stola preotului „concernente“ scurtat în venit prin sfinția sa. El să ține de prescripțiile canonului ce zice : „Ce a mâncat lupul este mâncat, nu mai trebuie cătat“.

Pe baza acestui canon primește și Zăvodul banii trimiși și exemplariul prenumerat să va trimețe dlui învătător din Gileu, ca să-l deie voinicilor de acolo să-l cetească în sările cele lungi.

Dacă se va schimba judecata la Roma în favorul dtale, cece nu cred, atunci vei căpăta banii dela fratele P. dar dela Zăvodul nici odată, precum nu va căpăta nici fratele părinte din Gileu stola dela protoșapul seu

Dedu, în viața aceasta, căci mai bine îș va rade barba și seva face popistaș echț și la barbă ca la cap decât să dee atâta bani altuia!

Ce privește întrebarea dacă e îndreptățit metropolitul ori episcopul cutărei diecese sau nu? să suspendeze activitatea cutărui preot și să săvârșască însuși în persoană sau prin careva favorit al său cutareva funcțiune bisericească fără nici o cauză canonică precum a purces protoșapul Dedu în Gileu, ai dreptate că nu este canon, pe care se poți trage întrebarea aceasta ca și cum trage cismariul tureacul cismeii pe calapod, dar de sine să înțelege, că nu are drept să se mestece nici vlădica în funcțiunile altuia, fără de a se învoi cel îndreptățit. Și de vrea să facă așa ceva îș exprimă dorința în scris sau cu cuvântul înaintea preotului competent, dar nu trăsnește din senini ca Dedu în Gileu.

În venite însă nu-l scurtează nici la o întâmplare

Dedul nostru însă e de altă părere.
El ca protoșap crede că are putere,
Să meargă la ori ce funcțiune,
Ca și tauru în pașiune,
Fie 'n țarină oprită,
Ori în grădină îngrădită,
El ca mutul paște, tace,
Căci oamenii i dau pace,
Că-i averea tuturor,
E taurul vacilor!

Să înșală însă Dedu, căci până când taurului toate îi sunt iertate, pentru sfinția sa, sunt canoane, cu cari îl lovesc unii între coarne. Și nici Roma nu poate strica canonul firei ce glăsuște:

Unde-i dreptul altuia,
Nu-ți întinde lingura.
Fii harnic la casa ta,
Și altuia nu strica.

Ca fost profesor de pastoral o știe el aceasta foarte bine, însă îi place să întoarcă și se sucească când e vorba de interesul seu, toate legile și toate canoanele cu — filosofia.

El pofteste să fie cinstit, comăncit, lăudat și înălțat până la ceriu. El consideră însă pe altul de o simplă scară pe care te poți urca în vârvul gardului și urcat acolo — el cinstitul strigă în gură mare, că toată lumea-i de nimica cu scară cu tot, numai el și unul ba.

Mai demult nu învățau preoții atâta pastoral și totuși nu să întâmpla atâta scandal.

La Strâmba d, e. unde era melegariul preoților noștrii bătrâni, pastoralul îl propunea dascălul Simeon.

El eșă afară la câmp cu fiitori păstori sufletești, le arăta doue turme de oi și zicea cătră ei: Vedeți fraților: Acolo-i păcurariul George cu turma sa. Dincolo este păcurariul Nichita cu turma sa. Oile au semnele lor în fiecare turmă. Nici George nu prinde oi din turma lui Nichita, nici Nichita din turma lui George. Nu tunde nu mulge unul oaia altuia. Nici la mnei nu se ating. Și dacă cade pe câmp vre-o oaie nu o belesc până când

nu află că din a cui turmă a perit. Dacă a aflat isprăvește cu ea păcurariul adevărat.

Așa-i fraților și știința pastorală. Ea oprește să tundă, să mulgă ori să pape ceva un păstor sufleteș din turma cea cuvântătoare a celui alt păstor sufleteș.

Așa poruncesc canoanele și cel ce smintește i se ia patrafirul. Ascultătorii își însemnau bine cele auzite și le observau în toată viața lor.

Astăzi să propune pastoralul mai înpeștriat și cu mai multe uși de scăpat, mai cu samă pentru cel mai mare și mai învățat. Azi, când cel mai mare să mestece în turma celui mai mic și-i tunde și mulge oile, încă el e de cătră pădure. Apelează la Roma și cugetă că cu filosofia și cu pretinia:

Va schimba canoanele
Ca moda cocoanele,
Patrafirul lui va sta
Și a altuia s'a lua,
Acelui batjocorit
Și în venite scărit.
Să poate întâmpla și minune,
De va fi îndat' voiu spune,
Ca să știe fiecare,
Că în biserică la noi
Dreptul are cel mai mare,
Cel mai mic numai nevoi.

Si la noi ca Nicula.

Și la noi ca la Nicula,
Popa adună piștiula,
Capelanu în carte o scrie,
În care? nima nu știe!
Doară poate în Răvaș
Să se știe prin oraș.
De socoată ferești Doamne,
Macar să strâng și coroane,
Cu crucea la bobotează,
Umblând din casă în casă.
Cari le dau, e cinstea lor
Și-i pomană morțior.
Dumnezeu să răsplătească,
De relele să ne ferească,
Și ne putem liniști
Ca biserică n'a fi —
Cu astfel de socoteală
Fără rând, fără tocmeală.
Fără nici o adunare
După cum vrea cel mai mare.
Domni curatori spuneti voi
Dacă nu-i așa la noi?
De-ți zice că n'am dreptate,
Voiu duce pe toți în spate
Sus pe deal pân' la Feleac,
C'acolo să-mi dați în cap!

Ioan Pițig,
sfârșar de icoane.

Psalmi alesi

cu pripele, cari să cântă în toate duminicile, unde crișmele sunt deschise pe vremea slujbei dumnezești.

(PARODIE).

Stih 1. Crișma e scăparea noastră și hodiună și în ea aflăm beuturile cele amęitoare.

PRIFEALA:

Câte haine zdrențuroase, sfärticate, aruncate și de toți lăpădate — toates de spatele celor beutori acățate (zicând) de grumazii beutorilor.

Stih 2. Vársatusau beuturile în mațele lor, ca apa în jurul Ierusalimului.

Stih 3. Trecutau prin tindă și pe lângă butoiu și sau așezat în crișmă după masă.

Stih 4. Imbătasevor beutorii de vinars, celor beți se cuvine rușine.

Stih 5. De minune sunt cei beți între oameni și de răs la tot satul și orașul.

Stih 6. Desfătaseva cel beat în crișmărițe și va nădăjdi în dânsa și va fi scos afară cu ocară și va cădea în șanț și câinii îi vor linge fața lui și va fi arătat cu degetul.

LA MARIRE.

Slavă guvernului ce va aduce lege pentru beutori, slavă la solgăbirău ce o va eșecuta și slave la gendarmi cari vor scoate din erișmă pe beutori.

Și acum și pururea și în veci vecilor — Amin (Pripeala se horește după fiecare stih.)

Psalmi alesi

cari se cântă numai în Cluj și tractul Clujului.

LA PROROCUL ILIE DIN CLUJ.

Stih 1. Aduți aminte Dedule de toate bunătățile inimei noastre și de ustănelele noastre.

PRIFEALA:

Venitai cu caleasă trasă de patru cai și teai așăzat în saloane sub streșina bisericei (zicând) leneșul preoților.

Stih 2. Gura ta a grăit tot minciună și cugetui inimei tale tot fărădelege.

Stih 3. În veci vei fi pomenit cu lenea ta și cu intrigile făcute în Cluj și tractul Clujului.

Stih 4. Alergatai cu straița cu minciuni în toată țara și picioarele tale pe treptele tribunalului.

Stih 5. Vai de preoți, vai de învățători cărora tu le primești cauzele — ajunuri cu răbdări prăgite va fi răsplata lor.

Stih 6. Iară cei ce sunt în jurul tău vor pomeni lenea ta în toată viața lor. Și răutatea inimei tale o vor blăstăma.

LA MARIRE.

Slavă consistoriului care va trimite comisar harnic pentru diregerea celor ce au stricat farizeul acesta în parochie și tract, slavă comisarului, ce se va încumăta la curățirea grajdului lui Augeas și slavă și celui ce va închide ușa blsericei dinaintea lui.

La tri sfinti din Cluj Ilie, Amos si Gyitor.

Stih 1. Clujul și ținutul Clujului spune șarlătania lor și lucrarea mânilor lor o vestește sărăcia.

PRIFEALA:

Pe adunăturile Românilor și scamatorii săracilor săi scuijim în față (zicând) pe mișei mișeilor.

Stih 2. Toți creeri lor și toate cugetele lor leau folosit spre a face cea mai mare mișelie.

Stih 3. Indusau în rătăcire adunarea poporului lăpădatusau de omenie, tăgăditau adevărul și sau oferit și la jurământ strâmb.

Stih 4. Alergatau în sus și în jos, lingușindusă și făcând complimente nerușinate.

Stih 5. Scrisau broșure și gazete, mințitau pe la tribunale și sau făcut de răs prin „Nap“.

Stih 6. Căpătatau friște peste nas, zisulisau șarlatani, scamatori și mișei publice — iară ei simținduse cu musca pe căciulă tac tăcerea peștelui.

LA MARIRE.

Slavă tribunalului care ia dat de gol pe acești șarlatani, slavă procurorilor cari au pătruns în cugetele și creeri lor și slavă eșecutorilor — cari încă cunosc șarlatania lor.

Și acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

În viața.

În viață cât trăești,
Să grigești că ce vorbești.
Dacă tot drept vei grăi,
Pe cruce te-or răstigni.
Iar de te vei linguși,
Cruce pe pept ți-or lipi.

Canon modern în Cluj.

— Canon unic, ca legea țării de un părăgraf. —

„La înmormântare,
Când e în depărtare,
După moderna scruptură,
Popa merge în trăsură,
Iară cantoru pe jos,
După legea lui Christos“.

Esti popa sau ba?

— Inchinată unor preoți moderni. —

Te aud mereu vorbind,
De iubire ne'ncetat,
Și te văd mereu zâmbind
Par'că ai fi fermecat.

Tot cu dragostea în gură,
Și când te duci la culcat.
Și sfântă învățătură —
Spui și publici ne'ncetat,

Să fim harnici și pe pace,
Cât trăim pe acest pământ,
Căci omul ce rele face,
E bătut de Domnu sfânt.

Sfântă ți învățătura,
Zicem toți și zic și eu,
Și țiar fi sfântă și gura,
Dacă n'ai fi farizeu!

Una zici și alta faci,
Pe cum toți vedem și știm.
Predici sfinți și'nghiți draci,
Și poftești să te cinstim:

Ca și pe popă sfințit,
Dat noue de Dumnezeu,
Ce ai și fi nesmintit,
Dacă n'ai fi farizeu.

Ne înveți să ne sculăm,
Deminecioară din pat,
Mai întâiu să ne rugăm
Și să mergem la lucrat.

Tu însă când ziua-i sus,
Și soare a răsărit,
Și noi la lucru neam dus,
Te apuci din nou de durmit.

Alții trebe să te scoale,
Că să vii la rugăciune,
Și în zi de sărbătoare,
Da și altă funcțiune.

Și mereu ne sfătuești,
Să fim harnici să lucrăm,
Tu toate le tândălești
Lucruri ce-ți încredințăm.

Pace zici dar nu o faci,
Căci nu-ți place pacea zeu,
Că sunt în tine mulți draci,
Pentru că ești farizeu!

Dragoste vorbești din gură,
Asta ne-o spui tot mereu,
Faptele-ți sunt numai ură,
Chiar ca la un farizeu!

Nu ai milă nici credință,
Mă crede părinte zeu,
Ești salbatică ființă,
Căci tuturor ne faci rău.

Nu cruți în lume pe nime,
Nici pretini, nici copii,
Nu faci la nime vre-un bine
Ci tot rele pe cum știi!

Nu ești popă măi părinte,
Dacă faci de aceste zeu,
Credemă și ține minte,
Că ești chiar un farizeu!

După aceste măi fărtate,
Mă iartă c'oi întreba,
Să-mi spui pe sfânta dreptate,
Dacă ești popă sau ba?

„Toata grija cea lumeasca sa o lapadam“.

Cu aceste cuvinte ne trage luarea aminte s. biserică în cântarea cea frumoasă a „cherovicului“ cum să ne purtăm în s. biserică? Pentru acea greșește reu preotul acela, care are obicei de a mestecă și „griji lumești“ în slujba lui Dumnezeu. Nu arare ori o și pățesc unii preoți ca și aceștia.

Așa într'o biserică, preotul avea obicei să ceară Duminecă de Duminecă, serbătoare de serbătoare „coroana bisericei“ (un fel de dare cu care nu a dat inmerui samă de ani de zile). Poporului i sa dedat urechile cu culduitul acesta, asupra căruia este de a se vorbi în adunările bisericesti și acasă la credincioși prin curatori. Pentru aceia a început al ținea cuvântul acesta de parte întregitoare a slujbei dumnezești. S'a întâmplat de odată preotul a uitat să ceară coroana bisericei. Atunci un flăcău glumeț ia strigat părintelui când era să iasă din biserică creștini, cu glas mare:

„Părinte! Da ai uitat să cei coroana,
Acum tea bate cocoana.“

Firește că nu a putut rămânea — râsul obștei — și bajocura locului.

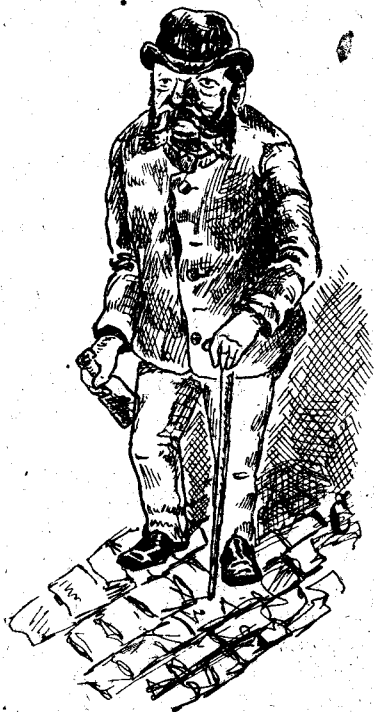

Ruhen si mama-sa.

Ruhen: mami când vom avea și noi un țap?
Mama; Când va sosi tatăl tău acasă.

Clopotariul Silimon

— vorbind în sine. —

De când e pământul,
Tot o suflat vântul,
Pân' va fi pământul,
Tot va sufla vântul.

Așa se zice. Iară io, zic, că oameni beutori au fost totdeauna și vor fi și de aci încolo.

Da doamne blăstămați-s unii de Dzeu. — Beau până nu văd bine. — Nu țin nici o măsură. Și mășura o țin și vitele, căci după cum cântă cantoru nostru când îngropăm câte un beutor:

Vita-i vită fără minte,
Dar punându-i înaintea
Ori și câtă beatură,
Nu trece aiei măsură.

Trece omul mășura plesniar mațele. Aud că și cheredeul au beutorii de astăzi. Și-l rostesc în crișmă ca noi cheredeul cel adevărat în biserică,

Știți cum sună credeul bețivilor? Să vi-l spun io; ascultați-l:

Crez într'un căzan, tatăl tuturor beaturilor și amestelilor, făcătorul rumului și al punciiului. Beaturilor văzute și cele nevăzute din pevnite:

Și într'un vin pelin, fiul strugurelui cel de o ființă cu șampanea, care a eșit din cană mai nainte de toate ploștele.

Porfir din porfir, adevărat roșu iară nu cu spirt.

Carele pentru noi beutorii și pentru a noastră veselie s'a scoborât din deal și s'a întrupat din puton și din must s'a făcut vin fert.

Și s'a tescuit pentru noi în zilele lui Stan crișmariul din deal.

Și i-sa pus cep a treia zi după fiert, și s'a suit la crișma din deal și șede de a dreapta crișmariului, carele iară o să vină cu sclederul cel mare, ca să cerce vinul și pelinul a cărei beție nu va avea capăt.

Și într'o pălincă de prune galbănă, deslegătoare de limbă, care din căldare purcede și este împreună cu rumul și cu vinul slăvita care grăiește blăstămații de se aud și afară.

Și într'una creditoare, puturoasa și jidovească crișmă.

Mărturisesc într'o varză acră spre îndreptarea stomacului.

Aștept eșirea părului prin căclulă și sărăcia cea de voie bună ce o să fie de bună samă. Amin.

Doamne adevărat mai este și cheredeul acesta, că multă sărăcie face omului beutura cea fără măsură.

Ascultați-mă dragi mei, nu beți și dacă beți nu beți nici odată numai cu măsura totdeauna cu măsura.

Sa învățiam a ceti și a scrie.

Dacă n'ar fi ochilari,
Orbi ar fi mulți cărturari,
Că adevărul nu se arată,
Numai prin glage curată.
Scrisoarea nu ști minți,
Cu ochi buni dacă-i ceti.
Inșă vorba omului,
E mănecarea capului,
Curând fuge curând spoară,
Și viața ție omoară.
Deci ori ce faptă mai mare
Inseamnăți-o, cu scrisoare,
Ea va fi și când nu-i fi,
Nici când nu tea mințai,
Ci va zice sus și tare:
Așa-i lacru Frățioare.
Deci învățați frați iubiți,
A scrie bine să știți
A ceti la înțeles,
Ca să fiți popor ales.
Carte, carte și iar carte,
Numai ea 'ți face dreptate,
Scriptura pe cum să știe,
Incă-i pusă pe hârtie,
Ca să nu se schimosească,
De toți să fie înțeleasă.

Deosebire.

— Ce deosebire este între barba lui Dedu și cingulul cel roșu alui A. B. C. D. din Blaj?

— Acea deosebire, că Dedu își poate netezi și scutura barba la sine acasă când vrea, iară în tract nu în tot locul că să teme că-i vor scărmana. Și A. B. C. D. din Blaj își poate scutura cingulul în ori care diecesă, numai acasă la sine ba, că nu-l lasă Vlădica.

La Nicula la icoane.

— Răsunet la corespundeța dlui V. Cosma din „Tribuna” nr. 14. —

La Nicula la icoane.
Să calcă sfinte canoane,
Jupânul din Gherla Kon,
Este singurul canon,
Ce în samă este băgat
și este recomandat:
În vinderea de icoane,
Sfințite după canoane,
Cu inscripții românești
Scrise de mâni jidovești.
Pentru câteva coroane,
Plătite părintelui,
Poate vinde la icoane,
Pe sama românului.
Zecile mii de coroane,
Căpătate pe icoane,
Rămân la jupânul Kon,
Drept pedeapsă, drept canon:
Pentru că s'a ustănit,
Și a vândut lucru sfințit,
Apoi să nu facem svoane,
Că trăim după canoane?
Sfinți părinți sfânt consistor
Dații și voi ajutor,
La evreul voștru Kon,
Să-și facă al său canon!
Ori pe popă-l canoniți
Dacă vreți să fiți cinstiți.
Căci una ști ori ee om,
Că Kon nu-i nici când canon,
Și Kon când să canonește,
Avereați să prăpădește,
Și când Kon este canon,
Tu ești slav și el e domn!

Ve-ti hondrălui si voi.

Să zice că la împărțirea limbelor, când Dumnezeu drăguțul a dat oamenilor deosebite graiuri, după cum vedem că le au până în ziua de azi, toate neamurile s'au înfățișat înaintea celui Atotputernic și au primit graul lor deosebit.

Sașii mai greoi la drum, cum e felul lor, cu cismele lor cele mari, întârziară pe cale, și când ajunseră la rai toate limbele erau împărțite.

— Da cu voi ce să fac acum? — zise Dumnezeu văzându-i că vin așa de târziu.

— Să ne dai și nouă o limbă, Doamne.

— Da bine, ce limbă să vă dau, că le-am împărțit pe toate?

— Să ne dai pe cea românească, că-i mai la iu-teală de cât toate celelalte.

— Pe cea românească au luat-o românii.

— Pe cea turcească n'am prea primi-o bucuros, că prea-i tot spulberată, de par'că te cerți, când o vorbești. Dacă nu-i alta, n'avem ce face, o luăm și pe asta.

— Bucuros v'ași da-o dar pe asta au luat-o turcii.

— Apoi atunci ce o se facem, Doamne? Cum o

să ne înțelegem unii cu alții? întrebare sașii îngrijiți, văzând că rămân fără nici o limbă.

— Ve-ți hondrălui și voi cum veți putea, — zise Dumnezeu drăguțul. — Și când ye-ți avea de lucru cu alte neamuri, aci-i și limba românească, ușor o să vă puteți înțelege cu ea.

Și cum a rânduit Dumnezeu atunci la început, a rămas până în ziua de azi.

Când sunt sașii între ei, hondro-hondro, după obiceiul lor; iar când voesc să se înțeleagă cu oameni de alt neam, nu-și mai bat capul mult, ci o dau pe românește și să înțeleg cum să cade.

Vesti si povesti.

— Sosite prin telefon. —

Szamárduk. Popa ev. Luca a sosit sănătos acasă dela pertractarea criminală cu jidovul. Barba începe a-i crește din nou.

Jidanul la acuzat pentru vătămare de onoare. El însă a dovedit, că jidanul l-a apucat mai întâi de barbă, apoi el pe jidan. În sfârșit jupâneasa le-a descălțit barbele la amândoi.

La pertractare popa a vrut să dovedească, că nu ca popă, ci numai ca om călător a mers de a dreptul la crișma dela comandare. Jidanul a demustrat, că nu ca om călător, ci ca porc a intrat la el în crișmă.

Popa a întărit, că nu'el a fost rămător, ci jidanul, că în loc de vin ia dat ceaiu, iară acela a fost așa de rău, decând la beut a strigat „vaiu”.

Judecătoria ascultând apărarea și dăpărarea la absolvat pe popă de sub acuză, judecând să plătească fiecare partidă pe avocatul seu câte cu 20 coroane.

Potracanii au mers fluerând dela pertractare. iară popa și jidanul cântând, vai câtă durere are omul, când i-se despărțește barba de cătră piele.

La despărțire popă a zis cătră jupânul.

„Vezi, jupâne, dacă nu-ți era rău ceaiul, atunci nu ni se întâmpla baiul.

Iară jupânul ia zis:

Nu ceaiul, ci vaiul

Ne-a adus pe cap baiul.

Dta să fi beut ce ți-am dat,

Că și așa ai fost tare bat.

Pentru ce te-ai văietat?

Io ceaiu am avut, ceaiu țam dat!

Publicare de sub arendare.

Barba-i mare, dar păr nu-i,

Iar creeri și mintea lui,

Sunt dați în arândare

La un mișel oare care.

Să pot și sub arânda

În cancelaria mea.

Chiar pentru un preț bagatel

Pe sama altui mișel.

Care dacă-i tăciunar,

Devine milionar.

Dr. V. Fărâilă,

potracân în rațe și afără de legi.

Din scoala lui Dedu.

Invățătoriu: Câte gazete românești avem noi românii în Cluj?

Școlariu: Dl Părinte zice, că doue, iară tata zice, că trei!

Invățătoriu: Care-s acele?

Școlariu: „Răvașul“ care ne învață după cum zice domnul părinte să ascultăm pe mai marii bisericei. Și „Ungaria“ care ne învață să fim ascultători și supuși de mai marii lumii și se nu poftim nici un drept în lumea asta noi românii. În urmă „Zăvodul“ care ne spune, sum zice tata, să ne ferim de mișei și farizei și de oamenii rei. Domnul Părinte zice că acesta să nu-l cetim — dar tata îl cetește în toată sara.

Franco din Lisabona.

Franco colo 'n Lisabon,
A fost un mare tiran,
Iară aici la econom,
E un mare șarlatan.

Colo intriga lui amară
A adus jele la țară,
Aici cu alui mișelie,
A făcut tot sărăcie.

Colo pentru a sa faptă
Țara și-a părăsit,
Iară aici drept răsplată
Salariu i-sa mărit.

Cresterea din internat.

- Cum ți-ai petrecut vacanța dumnișoară dragă?
- Foarte bine domnule. Tot eu am pregătit mâncarea și la porci după rețetele din internat.
- Și a mâncat mâncările ce le-ai pregătit?
- Intru început nu, dar apoi s'a dat.
- Flămânzi au trebuit să fie.
- Numai două zile au flămânzit apoi le-au mâncat.
- Sermanii!!

La doctor.

- Domnule doctor te rog dă-mi ceva leac de tușă.
- Dar rău tușești?
- Ba, nu. Dar îmi vine tusa totdeauna când merg acasă noaptea din crismă. Și se trezește femeia apoi nu mai tace până dimineață.

Cântec din Creaca.

În satul ce-l chiamă Creaca.
Doamnă rău ne mai stă treaba,
Că preotul Moldovan,
Face fapte de jidan.
Și pentru că-i Augustin,
Vinde vinars, vinde vin,
În cotețe lângă casă,
Prin o slugă credincioasă.
Poporeni năcăjiți,
Trec mereu la pocăiți.
Unde-i sfântul consistor,
Că să-i dea ajutor?
Ca să nu se mai căsnească,
Ci să vândă chiar în casă,
El și cu a lui jupâneasă!

Tinerii de azi și văduva avută.

Un tânăr a cerut sfat dela preținul seu, pe cine să ieie de soție? Pe o fată săracă, care o iubește din inimă, ori pe văduva cu avere mare?

— Pretine, — ia răspuns întrebatul. — Dragostea este piperul vieții. Dragostea e cea mai mare fericire pe pământ. Dragostea...

— Destul frate, nesmintit pe fată am s'o iau.

— Măi nu mai putea recomanda văduvei pe mine — întrebă sincerul prețin lingsându-se!

Din tipic.

- Cine știe mai bine tipicul la sfințirea vinului, și decât Papa Piu?
- Papiu.
- Cine-ți câștigă sermane popă Parochia?
- La noi — Rochia. La voi — Singilia cu rochia.
- Cine conduce din când în când metropolia?
- Duhul vremnii cu sărăcia.
- Cine s'a bucurat de catastrofa din Marmația cu surparea minelor de sare?
- Profesorii din Blaj, căci au cugetat că toate cioarale au perit acolo. Dar sau păcălit că n'au perit numai oameni săraci.

Omul harnic.

Omul harnic cât trăește,
Ziua noaptea tot muncește,
Și trăește omenește,
Pe nime nu asupește.
Omenia-i mare avere,
Cin' n'o are ăla pier!

STAFETA ZAVODULUI.

Spre știință. Am băgat de samă, că așa sunt de multe neplăcerile, năcazurile și certele între români. noștri pe sate, și atâtea procese din nimica și pentru nimica să fac, încât nu mai joiesc juzii pe la cele tribunale să le isprăvească la timp, pentru aceea rămân neisprăvite cu anii. Iară cei ce să părăsc bat drumurile Clujului de zăci de ori înzădar, își mânăncă averea cu potracării și să nutrește dușmănia între oameni. Iar unde este aceasta s'a isprăvit cu înaintarea și bunăstarea.

Am băgat de samă și aceea, că cu un pic de bunăvoință și cu un sfat bun dat la vremea să poate pune capăt ori la ce felu de ceartă și să poate împedeca ori ce proces.

Cu certele și cu procesele așa stăm ca și cu focul. Focul la început să poate stinge cu o cofă de apă.

Dacă s'a pornit odată, apoi nu-ți ajută nici pușca de apă, și nici apa din toate fântănela satului. Iți arde tot și rămâi sărac.

Așa și procesele pornite odată și pusă la cale. Apoi sunt cine să se îngrijească ca să nu se mai gate. Omul în prostia sa plătește și bani pentru treaba aceasta.

Pentru aceia redacțiunea „Zăvodului” stă deschisă pentru ori care abonent și pentru oricare creștin recomandat de vre-un abonent de al nostru și este gata a da sfat cu cuvântul și în scris ori și cui gratis în toate întrebările și anume:

În lucruri bisericești și scolastice, fie acele de ori ce natură și intereseze acele pe un privat, pe mai mulți ori pe tot poporul.

În ori ce întrebare, ce poștește alergare pe la crțile funduare, la perceptorat, judecătorii, comitat, magistrat, direcțiunea finanțială și silvanală.

În ori ce năcaz în care un sfat bun plătește mai mult la timpul său — de cât o pâne albă când ești sătul de mălaiu.

Cu deosebire va sta la dispunere, când va fi vorba de pace între frați și străini, pentru că este de părerea cea sănătoasă a românului:

Mai bună-i o pace cât de strâmbă de cât o judecată cât de dreaptă.

Pentru aceia rugăm pe ori care abonent să se îndrepte cu toată încrederea în ori ce afacere, în scris sau cu cuvântul, și va primi îndrumările cele mai bune și mai sincere gratis, singur numai portul postal are să-l trimită dacă cere răspuns în scris. Dacă răspunsul îl poștește în poșta redacțiunii — nu trebuie să trimită nici timbrul.

Sperăm că pe aceasta cale, fiind în legătură cu oameni de inimă, vom putea curma calea și cărarea la cele mai multe dușmăni și procese de nimica mai cu samă între sătenii noștri neștiutori de legi și apucături potracănești.

Rugăm dară și din aceste motive pe pretinii și cunoscuți ași achita abonamentul.

Și să lătasă foaia aceasta în jurul lor. Căci este un organ ce-l prinde pe omul mișel de suman, și-i zice stăi în loc fărțate, nu trăi cu strâmbătate.

Invațate a munci,
Pe nimeni asupra,
Școalăte de minecioară,
Și fii bun la inimioară.

Înainte cu Dumnezeu!

Anonimului din loc. La scripte anonime — nu răspunde nime. Sunt scrise în zădar — de ceva măgar — Daună curată — de vreme furată. — De peană cerneală — și de ustăneală — sau cocoloșit și în foc s'a svârlit. — Poți fi mulțumit!

Unui curator. Am cercat și am aflat, că dvoastră nici o vină nu aveți. Rugați-vă să se oprească execuția și cereți să se cerce, că la cine au dormit scrisorile trei ani de zile?

Acela trebuie să plătească cele 1200 coroane, căci odihna bună trebuie plătită scump. Grigiți însă că aveți de lucru cu un om mincinos. Frate cu vulpea. Apoi cu vulpea știți dvoastră sătenii că ce pășiți. De câte ori nu ziceți — „ni măi bate-o Doamne, că iară a scăpat.

Amicului. Protocolul săborului ținut în 24 Dec. în Cluj încă nu s'a trimis la Blaj, pe cum se aude. Apelata fiscului protopopesc a mers înainte ca vestea rea. După ea minciuna, că fratele V. P. a voit să-l boteze în săbor, ceia ce cu toții știm că nu-i dtept. Cu o minciună mai mult ori mai puțin nu hotărăște la cel mincinos.

P. în I. Poți crede că a denumit pe notariul tractului, căci așa a fost de bună samă. Și așa trebuie să fie și în protocol, dacă nu l-au falsificat.

Victor Cioara. New Castele. P. A. Box 98. Nord-America. După ce ai trimis mai mult de cât face abonamentul, 4 coroane le-am trimis la „Gazeta de Duminecă” în Șimleu amăsurat dorinții d-tale, ca să-ți trimită ziarul pe adresa de sus. Primiți „Zăvodul” regulat? Scrie câte ceva din lumea cea nouă! Salutare.

➡ **Nri singuratici sa afla in Cluj: 1. In tutun-geria (dohánytözsde) doamnei Lehota Ana aproape de „Economul”. 2. La Dlu Strachal Ferenc (Palatul Bánffy) langa poarta.**

Redactor respunzator si editor **BASILIU PODORA.**

APOLLO primul teatru electric în Cluj

în piața principală
(Mátyás király-tér Nr. 26.)

lângă apoteca lui dr Hintz György.

Cel ce vine la Cluj sa nu sa reintorca acasa,

pană nu va cerceta acest teatru minunat, unde să pot vedea toate întâmplările din lumea întreagă în chipuri ce să miscă ca și cum ar fi vii și sunt în mărime naturală.